

at et større Tilskud ikke har været nødvendigt", og at „Hensyn til Reservecensens Læv ikke har havt nogen Indflydelse paa den Mindreudgift, der har viist sig ved de offentlige Arbejder“. — Revisionen bemærker nu, at den „herefter ikke kan se, hvilke finantsielle Grunde der kan have foranlediget Mindreudgiften til de offentlige Arbejder“, og Udvalget kan for sit Vedkommende heller ikke se det, men skal kun gjøre opmærksom paa, at det saaledes nu synes at være godtgjort og anerkjendt, at den daværende Finantsministers ovenfor nævnte Forbring om en Indkomstskat, som Betingelse for de nævnte Jernbaneanlæg ikke kan have været begrundet i finantsiel Nødvendighed.

(S. 79). Statsrevisionen oplyser, at det i Mærets Løb stedfundne Salg af Restbeholdningen af de i 1870—71 erhvervede $4\frac{1}{2}$ pCt. preussiske Statsobligationer er sket med et Tab for Statskassen af 72,955 Rd. 59 ø. i Forhold til den Sum, hvormed Obligationerne vare førte tilbogs. Statsrevisionen har herom brevetvælet med Finantsministeren, men da Hensigtsmæssigheden af de fleste Omsætninger ikke ret vel lader sig bedømme saalænge de senere stedfundne Transaktioner og disses Resultat ikke er bekjendt, skal Udvalget indskrænke sig til at opfordre Statsrevisionen for Finantsaaret 1873—74 til aller at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag.

§ 19. Indenrigsministeriet.

Konto II. A. 1. Til Bestridelse af Udgifterne ved Indenrigsministeriets Tilsyn med Landeveie. (S. 91). Statsrevisionen har anmodet om at blive bekjendt med de specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, som Overinspektøren og hans Assistent have havt, men har modtaget det Svar, at de hidtil ikke have aflagt Regnskab over Anvendelsen af de dem tillagte Kontorholdsgodtgjørelser, og at saadanne Regnskaber ikke heller ere afkrævede dem af Ministeriet, som formener, at Bestemmelsen i Lov af 26de Marts 1870 § 8 ikke finder Anvendelse paa disse Kontorhold, der ligesaa lidt som Lønningerne til de nævnte Funktionærer, ere fastsatte enten ved særlig Lov eller Finantslov, men bestemte af Ministeriet i Henhold til den paa Finantsloven under Et givne Bevilling til Bestridelse af Udgifterne ved Tilsynet med Landeveiene. Udvalget kan ligesaa lidt som Statsrevisionen erkjende Rigtigheden af denne Argumentation. Loven af 26de Marts 1870 figer, at samtlige Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der af

Statskassen er tillagt et aarligt Beløb i Godtgjørelse for Kontorhold, ere pligtige til ved Udgangen af hvert Finantsaar at indgive til vedkommende Ministerium specificerede Oplysninger om de Kontorudgifter, som de i Mærets Løb have gjort, og indeholder Intet, som med Grund kan siges at berettige til en Afvigelse fra denne almindelige Regel. Hertil kommer, at Bevillingen til Tilsyn med Veivæsenet ifkun var givet for 5 Læv, og at det ved Spørgsmaalet om sammes Fornøelse er af Bigtighed for Bevilingsmyndigheden at vide, hvorledes Kontorholdserstatningen har staaet til i den nævnte Tid.

Konto II. D. 8. Brandvæsen. (S. 93). Revisionens Anse er kun rettet imod, at Ministeriet for at undgaa Overkrivelse paa en anden Konto (Udgifterne til Frederiksberg Hæve) har opført en ikke betydelig Sum under denne Konto, hvor den ikke hører hen; da feil Postering af lignende Art ogsaa forekommer andre Steder i Statsregnskabet (jfr. saaledes t. Ex. § 19 II. D. 11. (Bet. S. 94); § 22 Konto G. o. (Bet. S. 142), under Konto L. (S. 150 o. f.) og da dette aabenbart er stridende mod god Regnskabsorden, har Udvalget ment at maatte henlede Thingets Opmærksomhed herpaa.

§ 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Konto V. C. Det kongelige Theater og Kapel. (S. 114). Statsrevisionen oplyser, at et Rentebeløb af 3,269 Rd. 33 ø. ikke er opført til Indtægt i det for vedkommende Theateraar aslagte og Statsrevisionen overgivne Regnskab og har med Rette betegnet dette som en grov Worden; thi da Statsregnskabet som bekjendt er en Sammenstilling af de forskjellige særlige Regnskaber, kommer enhver Udelabelse eller Feil i disse, til at gaa igjen i dette. At det senere er oplyst, at det omtalte Beløb findes opført i Theatrets Hovedbog gjør selvsølgelig ikke Noget til Sagen, da det ikke er Theatrets Hovedbog, men dets Regnskab (eller Regnskabsoversigt) som lægges til Grund for Statsregnskabet. Paa Grund af den store Betydning, Statsregnskabet blandt Andet har ved Rigsdagens Behandling af Finantsloven, er det klart, at der af saadanne Udelabelser kan opstaa betydelige Ulemper. Dette har da navnlig og viist sig i dette Tilfælde, idet den nævnte Sum kom til at mangle, da Folke-thinget ved 2den Behandling af Finantslovfor-